

ราชอาณาจักรบาห์เรน (Kingdom of Bahrain)

เมืองหลวง กรุงมานามา

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 26-27 องศาเหนือ กับเส้นลองจิจูดที่ 50-51 องศาตะวันออก โดยเป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย มีพื้นที่ 760 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 188 ของโลก และเล็กกว่าไทยประมาณ 700 เท่า

อาณาเขต ไม่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศใด เนื่องจากเป็นหมู่เกาะ โดยมีชายฝั่งทะเลยาวทั้งสิ้น 161 กม. อยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย 24 กม. (มี King Fahd Causeway ซึ่งเป็นสะพานเชื่อมบาห์เรน-ซาอุดีอาระเบีย ระยะทาง 25 กม. เปิดใช้งานเมื่อปี 2529 และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง King Hamad Causeway ซึ่งเป็นสะพานเชื่อมแห่งที่ 2 สร้างขนานไปกับ King Fahd Causeway) และห่างจากชายฝั่งทะเลตะวันตกของกาตาร์ 27 กม. (ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้าง Friendship Causeway สะพานเชื่อมบาห์เรน-กาตาร์ ระยะทางกว่า 40 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นหมู่เกาะในอ่าวอาหรับ/อ่าวเปอร์เซีย ประกอบด้วย เกาะต่าง ๆ 33 เกาะ เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือ เกาะบาร์ทเรน รองลงมา ได้แก่ เกาะ Umm an Nasan และเกาะ Sitrah ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบทะเลทราย จึงมีพื้นที่สำหรับเพาะปลูกเพียง 2.1% จุดที่สูงที่สุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Al Dukhan ซึ่งมีความสูง 135 ม. ภัยธรรมชาติที่พบบ่อย ได้แก่ ภัยแล้ง และพายุฝุ่น

ภูมิอากาศ มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ช่วง เม.ย.-ต.ค. อากาศร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 35 องศาเซลเซียส แต่ในช่วง มิ.ย.-ก.ค. อาจสูงได้ถึง 48 องศาเซลเซียส ฤดูหนาว ช่วง พ.ย.-มี.ค. อากาศเย็นและมีฝนตกเป็นครั้งคราว อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 10-20 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตาม ในช่วง ธ.ค.-มี.ค. จะมีลมตะวันตกเฉียงเหนือ (Shamal) พัดปกคลุมทั่วทั้งเกาะ ทำให้อากาศชื้นขึ้น อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 20-30 องศาเซลเซียส

ประชากร 1,553,886 คน เป็นชาวบาร์ทเรน 46% เอเชีย 45.5% อาหรับอื่น ๆ 4.7% แอฟริกัน 1.6% ยุโรป 1% และอื่น ๆ 1.2% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 18.14% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 77.83% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.03% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 80.13 ปี เพศชายประมาณ 77.87 ปี เพศหญิงประมาณ 82.45 ปี อัตราการเกิด 12.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 2.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.85% (ประมาณการปี 2566)

ศาสนา อิสลาม 70.3% (ชีอะฮ์ประมาณ 42% และซุนนีประมาณ 28%) คริสต์ 14.5% ฮินดู 9.8% พุทธ 2.5% ยูดาห์ 0.6% และอื่น ๆ 2.9%

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษาอังกฤษ ฟาร์ซี และอูรดู

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 92.3% (ประมาณการเมื่อ ก.ย.2566 ของ United States Agency for International Development) งบประมาณด้านการศึกษาประมาณ 2.33% ของ GDP (ประมาณการปี 2560 ของธนาคารโลก) บาร์ทเรนเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาภาครัฐเก่าแก่ที่สุดในคาบสมุทรอาระเบีย โดยรัฐบาลเข้ามารับผิดชอบการจัดการศึกษาแก่ประชาชนตั้งแต่ปี 2475 ระบบการศึกษาภาครัฐ ประกอบด้วยระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี รัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ทั้งค่าเล่าเรียน ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าอาหาร และค่ารถรับ-ส่ง นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนเอกชนสายสามัญและวิชาศาสนาอิสลามที่เป็นของบาร์ทเรนและนานาชาติ รวมทั้งสิ้น 48 แห่ง ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษาเปิดมหาวิทยาลัยแห่งแรกของรัฐ คือ Gulf Polytechnic เมื่อปี 2511 และปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายแห่ง อาทิ Arabian Gulf University ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี 2527 โดยได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ทั้ง 6 ประเทศ

การก่อตั้งประเทศ ราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์เข้าไปมีอำนาจในบาร์ทเรน ซึ่งในอดีตเคยเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิเปอร์เซีย (อิหร่านในปัจจุบัน) ตั้งแต่ปี 2326 และปกครองบาร์ทเรนต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 เจ้าผู้ครองรัฐบาร์ทเรนและรัฐรอบอ่าวอื่น ๆ อีก 8 รัฐ (กาตาร์ และอีก 7 รัฐที่กลายเป็นสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ในปัจจุบัน) ถูกกดดันให้ลงนามในสนธิสัญญาหลายฉบับกับสหราชอาณาจักร ส่งผลให้รัฐเหล่านี้ รวมทั้งบาร์ทเรน ซึ่งสหราชอาณาจักรเรียกว่า Trucial Sheikdoms หรือ Trucial States มีสถานะกลายเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร แต่การที่สหราชอาณาจักรประกาศเมื่อปี 2511ว่าจะถอนตัวจากรัฐรอบอ่าวทั้งหมดภายในปี 2514 สร้างความกังวลแก่เจ้าผู้ครองรัฐบาร์ทเรนอย่างมาก เฉพาะอย่างยิ่ง

กรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือบาร์ทเรนด้วยการออกร่างกฎหมายเมื่อปี 2500 ประกาศให้บาร์ทเรนเป็นจังหวัดที่ 14 ของอิหร่าน แต่หลังจากที่อิหร่านยกเลิกการอ้างสิทธิ์เหนือบาร์ทเรน เพื่อแสดงการยอมรับผลการสำรวจความเห็นของชาวบาร์ทเรนที่สหประชาชาติจัดทำขึ้น พ.ศ.2513 ซึ่งชาวบาร์ทเรนส่วนใหญ่เห็นว่า บาร์ทเรนเป็นรัฐที่มีเอกราชสมบูรณ์จากอิหร่าน ทำให้บาร์ทเรนไม่เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมหรือกับ Trucial States เกี่ยวกับการจัดตั้งประเทศใหม่ หลังจากได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรและเลือกประกาศตัวเป็นรัฐเอกราชแทน โดยบาร์ทเรนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 ต่อมาเมื่อปี 2545 เซค ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าผู้ครองรัฐบาร์ทเรนต่อจากพระราชบิดา เมื่อปี 2542 ทรงสถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีพระองค์แรกของบาร์ทเรน และเปลี่ยนชื่อประเทศจาก “รัฐบาร์ทเรน” เป็น “ราชอาณาจักรบาร์ทเรน” จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 16 ธ.ค. (บาร์ทเรนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 15 ส.ค.2514 แต่เป็นอิสระจากการเป็นรัฐอารักขาของสหราชอาณาจักรเมื่อ 16 ธ.ค.2514)

การเมือง ระบอบราชาธิปไตยกึ่งรัฐสภา สมเด็จพระราชาธิบดีทรงเป็นพระประมุขของประเทศภายใต้รัฐธรรมนูญ หลังจากการรับรองรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประเทศเมื่อ 14 ก.พ.2545 อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติการตัดสินใจที่สำคัญยังคงขึ้นอยู่กับสมเด็จพระราชาธิบดี และ นรม. เป็นหลัก

ฝ่ายบริหาร : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีพระราชอำนาจเด็ดขาดในการแต่งตั้งหรือถอดถอน นรม. และ ครม. โดยสมาชิกพระราชวงศ์อาลเคาะลีฟะฮ์มักได้ดำรงตำแหน่งสำคัญใน ครม. เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงด้านความมั่นคง นรม.บาร์ทเรนคนปัจจุบัน คือ มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมายุ 55 พรรษา/ปี 2567) พระราชโอรสองค์โตของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ (พระชนมพรรษา 74 พรรษา/ปี 2567) กษัตริย์บาร์ทเรนองค์ปัจจุบัน ทรงได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นรม.บาร์ทเรน เมื่อ 11 พ.ย.2563 หลังจากเจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ บิน ซัลมาน อาลเคาะลีฟะฮ์ นรม.บาร์ทเรน (พระชันษา 85 ปี/ปี 2563) สิ้นพระชนม์ ทั้งนี้ อดีต นรม.บาร์ทเรน ทรงเป็นพระปิตุลา (อา) ของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด ทรงดำรงตำแหน่ง นรม. มาตั้งแต่ปี 2514 และได้รับการบันทึกว่าเป็น นรม.ที่อยู่ในตำแหน่งนานที่สุดในโลก (49 ปี/ปี 2563)

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา ประกอบด้วย 1) สภาที่ปรึกษา (Consultative Council/ Majlis al Shura) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 40 คน มาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี การแต่งตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ ธ.ค.2561 และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Council of Representatives/Majlis al Nuwab) มีสมาชิก 40 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อ ต.ค.2545 ครั้งล่าสุดเมื่อ 12 พ.ย.2565 ทั้งนี้ แม้บาร์ทเรนมีกฎหมายห้ามจัดตั้งพรรคการเมือง แต่อनुญาตให้จัดตั้งกลุ่มการเมือง (political societies) โดยกลุ่มการเมืองที่สำคัญ ได้แก่ 1) กลุ่ม Al Wafaq ของชาวชีอะห์เคร่งจารีต แต่ศาลสูงบาร์ทเรนมีคำสั่งยุบกลุ่มเมื่อ มิ.ย.2559 จากข้อกล่าวหาเคลื่อนไหวล้มล้างรัฐบาล สร้างความแตกแยกในสังคม มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีแนวคิดหัวรุนแรงและก่อการร้าย 2) กลุ่ม Waad (National Democratic Action Society) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชาวซุนนีและชาวชีอะห์ที่มีแนวคิดอนุรักษนิยมเคร่งจารีต และเป็นพันธมิตรของกลุ่ม Al Wafaq ทั้งนี้ ศาลสูงบาร์ทเรนมีคำสั่งยุบกลุ่ม Waad เมื่อ พ.ค.2560 จากข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อการร้าย และ 3) กลุ่ม Al Asalah กับกลุ่ม Al Menbar ของชาวซุนนีเคร่งจารีต

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายมีพื้นฐานมาจากกฎหมายอิสลาม และกฎหมายของสหราชอาณาจักร รวมกัน ไม่ยอมรับการบังคับคดีของศาลระหว่างประเทศ คณะผู้พิพากษาศาลสูงสุดได้รับแต่งตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา ขณะที่ประธานและคณะผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญมาจากการแต่งตั้งโดยสภาตุลาการสูงสุด ซึ่งมีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประธาน และสมาชิกมีวาระ 9 ปี ได้แก่ ผู้พิพากษาศาลสูงสุด ผู้พิพากษาศาลชะรีอะฮ์ และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

เศรษฐกิจ บาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ขุดพบน้ำมันดิบตั้งแต่ปี 2475 และทำให้เศรษฐกิจของประเทศหันมาพึ่งพาการส่งออกน้ำมันเป็นหลักแทนการค้าไข่มุกที่ดำเนินมาเป็นเวลาหลายร้อยปี แต่การมีพื้นที่เล็กจึงทำให้มีปริมาณน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติสำรองน้อยและลดน้อยลง รัฐบาลบาห์เรนจึงพยายามลดการพึ่งพารายได้จากทรัพยากรน้ำมันและหันไปเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการ ส่งผลให้ปัจจุบันบาห์เรนกลายเป็นศูนย์กลางทางการเงิน โทรคมนาคม การสื่อสาร การต่อเรือ การบิน และการท่องเที่ยว ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในตะวันออกกลาง ขณะเดียวกันพยายามลดอุปสรรคทางการค้า ด้วยการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งบาห์เรนเป็นประเทศแรกในรัฐรอบอ่าวอาหรับที่ประสบความสำเร็จในการจัดทำ FTA กับสหรัฐฯ เมื่อ ส.ค.2549 นอกจากนี้ รัฐบาลยังผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ “Vision 2030” เพื่อก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการผลิตและการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอ่าวอาหรับภายในปี 2573

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ **น้ำมันดิบ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 124.6 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับที่ 67 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 50,000 บาร์เรล **ก๊าซธรรมชาติ** มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 92,030 ล้านลูกบาศก์เมตร (มากเป็นอันดับที่ 53 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 230,283 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศทั้งหมด (ประมาณการปี 2562 ของ U.S. Energy Information Administration) อนึ่ง กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจบาห์เรน เผยแพร่รายงานภาวะเศรษฐกิจไตรมาสที่ 2/2566 ของบาห์เรน เมื่อ ต.ค.2566 ว่า บาห์เรนมีกำลังการผลิตน้ำมันจากแหล่งน้ำมันบนบกของประเทศวันละ 38,867 บาร์เรล ส่วนการผลิตและนำเข้าจากแหล่งน้ำมัน Abu Safah นอกชายฝั่งใกล้อ่าวเปอร์เซียที่บาห์เรนถือครองร่วมกับซาอุดีอาระเบีย อยู่ที่วันละ 160,892 บาร์เรล

ทั้งนี้ เมื่อ เม.ย.2561 บาห์เรนค้นพบแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแห่งใหม่ในชั้นหินดินดานจากแหล่ง Khaleej Al Bahrain บริเวณชายฝั่งตะวันตกของบาห์เรน คาดว่ามีปริมาณน้ำมันดิบสำรองไม่น้อยกว่า 80,000 ล้านบาร์เรล และปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองประมาณ 280,000-560,000 ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศและในประวัติศาสตร์นับตั้งแต่มีการค้นพบแหล่งน้ำมันในบาห์เรนเมื่อปี 2475 นอกจากนี้ ยังมีแร่อะลูมิเนียม ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับ 2 รองจากน้ำมัน และทรัพยากรทางทะเล

สกุลเงิน **ตัวย่อสกุลเงิน :** ดินารบาห์เรน (Bahraini Dinar-BHD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 0.3772 ดินารบาห์เรน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 96.72 บาท : 1 ดินารบาห์เรน (ต.ค.2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 95,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.8% (ธนาคารโลก)

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 2,987 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 2.3% (ธนาคารโลก)

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี : 60,720 ดอลลาร์สหรัฐ (IMF)

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ : 3,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 770,129 คน

อัตราการว่างงาน : 5.4% (IMF)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 14,657 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 30,194 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมัน สินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร อาทิ อาหาร น้ำตาลทราย และอื่น ๆ

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหภาพยุโรป โอมาน อียิปต์ จีน อินเดีย คูเวต เกาหลีใต้ ไต้หวัน และเนเธอร์แลนด์

มูลค่าการนำเข้า : 15,537 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : สินค้าอุตสาหกรรม อาทิ รถยนต์ เรือ เครื่องส่งสัญญาณวิทยุโทรศัพท์ เชื้อเพลิง แร่ รวมถึงน้ำมัน ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอาหาร อาทิ ข้าว เนื้อสัตว์ปีก และอื่น ๆ

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : จีน สหภาพยุโรป บราซิล สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ ญี่ปุ่น

การทหาร กองทัพบาห์เรนมีกำลังพลไม่มากนัก แต่มียุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัย ส่วนใหญ่นำเข้าจากสหรัฐฯ งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2565 อยู่ที่ 1,399 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 3.22% ของ GDP) นอกจากนี้ บาห์เรนยังเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ โดยอนุญาตให้กำลังพลสหรัฐฯ และพันธมิตรเข้าไปตั้งฐานทัพที่ Juffair ตั้งแต่ต้นทศวรรษที่ 1990 ปัจจุบันมีกำลังพลสหรัฐฯ จำนวน 4,700 นาย และกำลังพลสหราชอาณาจักร จำนวน 1,000 นาย ประจำการอยู่ในบาห์เรน รวมทั้งบาห์เรนได้รับสถานะเป็นพันธมิตรหลักนอกเนโท (Major Non-NATO Ally-MNNA) ของสหรัฐฯ ตั้งแต่ปี 2546 และอนุญาตให้สหรัฐฯ นำระบบป้องกันขีปนาวุธเข้าไปประจำการในบาห์เรนเมื่อ ก.พ.2553 ขณะที่สหราชอาณาจักรกับบาห์เรนบรรลุข้อตกลงขยายความร่วมมือด้านการทหาร เมื่อ ธ.ค.2557 โดยบาห์เรนอนุญาตให้สหราชอาณาจักรเข้ามาจัดตั้งฐานทัพถาวรบริเวณท่าเรือ Mina' Salman เป็นเวลา 30 ปี เพื่อเป็นคลังอาวุธและเสริมกำลังแก่เรือทำลายทุ่นระเบิด 4 ลำ ของสหราชอาณาจักรที่ประจำการอยู่ที่ท่าเรือดังกล่าวอยู่แล้ว รวมทั้งเพื่อขยายภารกิจรักษาความมั่นคงในอ่าวเปอร์เซีย/อ่าวอาหรับของกองทัพอากาศของสหราชอาณาจักรอย่างถาวร การก่อสร้างฐานทัพดังกล่าวแล้วเสร็จและมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ เม.ย.2561

กองทัพบาห์เรนมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า กองกำลังป้องกันประเทศบาห์เรน (Bahrain Defense Forces-BDF) อยู่ในกำกับของ กท. มีกำลังพลทั้งสิ้น 8,200 นาย ประกอบด้วย

ทบ. มีกำลังพล 6,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถัง (MBT) รุ่น M-60A3 Patton จำนวน 180 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น AML-90 จำนวน 22 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น YPR-765 PRI จำนวน 25 คัน รุ่น AIFV-B-C25 จำนวน 42 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113A2 จำนวน 300 คัน รุ่น AIFV-B จำนวน 3 คัน รุ่น Arma (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ยานยนต์หุ้มเกราะเอนกประสงค์ (AUV) รุ่น M-ATV (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถัง (MSL) รุ่น AIFV-B-Milan จำนวน 5 ลูก รุ่น HMMWW รุ่น BGM-71A TOW และรุ่น Komet-EM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) รุ่น M40A1 จำนวน 25 ลูก และรุ่น MOBAT จำนวน 6 ลูก ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น M109A5 จำนวน 20 กระบอก รุ่น M110A2

จำนวน 62 กระบอก รุ่น L188 Light Gun จำนวน 8 กระบอก รุ่น M198 จำนวน 28 กระบอก รุ่น SR5 จำนวน 4 กระบอก รุ่น M270 MLRS จำนวน 9 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) รุ่น L16 จำนวน 12 เครื่อง รุ่น EIMOS จำนวน 20 เครื่อง รุ่น M113A2 จำนวน 12 เครื่อง ซีปนาวุธแบบพื้นสูพื้น รุ่น MGM-140A ATACMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ซีปนาวุธพิสัยไกลแบบพื้นสูพื้น (SRBM) รุ่น MGM-104A ATACMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านอากาศยาน (SAM) รุ่น MIM-23B I-HAWK จำนวน 6 ลูก (พิสัยไกล) รุ่น Crotale จำนวน 7 ลูก (พิสัยกลาง) รุ่น 9K338 Iglu-S รุ่น FIM-92A Stinger และรุ่น RBS-70 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่น GDF-003/-005 จำนวน 12 กระบอก และรุ่น L/70 จำนวน 12 กระบอก

ทร. มีกำลังพล 700 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือฟริเกต (FFGHM) ชั้น Sabha (เดิมคือเรือ US Oliver Hazard Perry ของกองทัพเรือสหรัฐฯ) จำนวน 1 ลำ เรือสนับสนุนปฏิบัติการสันติภาพทางทะเล (PSO) ชั้น Al Zubara (เดิมคือ เรือ UK River (OPV) ของกองทัพเรือสหราชอาณาจักร) เรือตรวจการณ์เร็วติดตั้งอาวุธปล่อยนำวิถี (PCFG) ชั้น Ahmed el Fateh จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งอาวุธปล่อย (PCG) ชั้น Al Manama จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ (PB) ชั้น Al Jarim จำนวน 2 ลำ ชั้น Al Riffa จำนวน 2 ลำ และชั้น Mashoor จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์เร็ว (PBF) ชั้น Mk V FPB จำนวน 2 ลำ เรือระบายพลขนาดกลาง (LCM) ชั้น Loadmaster จำนวน 1 ลำ ชั้น Mashtan จำนวน 4 ลำ และชั้น Dinar จำนวน 2 ลำ เรือระบายพลขนาดเล็ก (LCVP) ชั้น Sea Keeper จำนวน 2 ลำ นอกจากนี้ยังมีเฮลิคอปเตอร์แบบลำเลียงรุ่น Bo-105 จำนวน 2 เครื่อง ประจำการใน ทร.

ทอ. มีกำลังพล 1,500 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.โจมตีเร็ว (FTR) รุ่น F-5E Tiger II จำนวน 8 เครื่อง รุ่น F-5F Tiger II จำนวน 4 เครื่อง บ.ขับไล่แบบโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-16C จำนวน 16 เครื่อง รุ่น F-16D จำนวน 4 เครื่อง บ.ลำเลียง (TPT) รุ่น C-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น B-737 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-767 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น B-747 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น Gulfstream II จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream IV จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 450 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น Gulfstream 550 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ85 จำนวน 2 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ100 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น BAe-146-RJ170 จำนวน 1 เครื่อง และรุ่น B-727 จำนวน 1 เครื่อง ฮ.แบบเอนกประสงค์ (MRH) รุ่น Bell 412EP มากกว่า 2 เครื่อง แบบโจมตี (ATK) รุ่น AH-1E Cobra จำนวน 10 เครื่อง และรุ่น AFH-1F Cobra จำนวน 12 เครื่อง แบบลำเลียง (TPT) รุ่น S-70A Black Hawk จำนวน 3 เครื่อง รุ่น 1 S-92A จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60L Black Hawk จำนวน 1 เครื่อง รุ่น UH-60M Black Hawk จำนวน 8 เครื่อง รุ่น Bell 212 (AB-212) จำนวน 11 เครื่อง และรุ่น Bo-105 จำนวน 3 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น AIM-9P Sidewinder รุ่น AIM-7 Sparrow แบบอากาศสู่อากาศ (ARH) รุ่น AIM-120B/C AMRAAM แบบอากาศสู่อากาศพิสัยไกลและปานกลาง รุ่น AGM-65D/G Maverick และรุ่น TOW (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และระเบิดนำวิถีทำลายภาคพื้นดิน (BOMBS) รุ่น GBU10/12 Paveway II (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังที่ไม่ได้อยู่ในกำกับของ กท. ได้แก่

- กองกำลังความมั่นคงพิเศษ หรือ ตร.ปราบจลาจล อยู่ในกำกับของ มท. มีกำลังพลประมาณ 9,000 นาย กำลังพลส่วนใหญ่มาจากประเทศอาหรับอื่น ๆ และปากีสถาน มียานยนต์หุ้มเกราะและเฮลิคอปเตอร์ประจำการจำนวนหนึ่ง

- กองกำลังป้องกันชายฝั่ง อยู่ในกำกับของ มท. มีกำลังพลประมาณ 260 นาย มีการประจำการเรือตรวจการณ์ (PBF และ PB) ชั้นต่าง ๆ จำนวนรวม 55 ลำ และเรือระบายพลขนาดใหญ่ (LCU) ชั้น Load-master II จำนวน 1 ลำ

- กองกำลังพิทักษ์ชาติ (National Guard) ที่ก่อตั้งโดยพระบรมราชโองการของเชค อีซา อดีตเจ้าผู้ครองรัฐบาหลีเรน เมื่อปี 2540 มีกำลังพลประมาณ 2,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นกำลังพลต่างชาติจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวปากีสถาน

ปัญหาด้านความมั่นคง

การที่บาหลีเรนเป็นประเทศขนาดเล็ก เป็นปัจจัยที่ทำให้บาหลีเรนเลือกดำเนินนโยบายสายกลาง และถ่วงดุลโลกอาหรับมุสลิมกับมหาอำนาจตะวันตกมาตลอด อย่างไรก็ตาม ความใกล้ชิดกับสหรัฐฯ จากการเป็นที่ตั้งกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ และพันธมิตรหลักนอกเนโทของสหรัฐฯ ส่งผลให้บาหลีเรนเสี่ยงตกเป็นเป้าหมายของกลุ่มก่อการร้าย โดยเฉพาะปรากฏการณ์การก่อการร้ายของเครือข่ายอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida-AQ) พยายามจัดตั้งเครือข่ายปฏิบัติการในบาหลีเรนและอาจมีเป้าหมายโจมตีกองเรือที่ 5 ของสหรัฐฯ ขณะเดียวกันอิหร่านหวาดระแวงว่าบาหลีเรนเตรียมร่วมมือกับสหรัฐฯ เพื่อโจมตีอิหร่าน

ปัญหากรณีอิหร่านอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนบาหลีเรน แม้ว่ายุติไปตั้งแต่ปี 2513 เมื่ออิหร่านยอมรับผลการสำรวจความคิดเห็นชาวบาหลีเรนที่สหประชาชาติจัดทำขึ้น ซึ่งระบุว่าชาวบาหลีเรนส่วนใหญ่เห็นว่าบาหลีเรนเป็นรัฐที่มีเอกราชอย่างสมบูรณ์จากอิหร่าน แต่จนถึงปัจจุบันรัฐบาลบาหลีเรนยังหวาดระแวงว่า อิหร่านพยายามจะขยายอิทธิพลเข้าไปในบาหลีเรนด้วยการแทรกแซงผ่านชุมชนชาวชีอะฮ์ ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ (ประมาณ 42% ของประชากรทั้งหมด) หลังจากมีการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยของชาวชีอะฮ์ในบาหลีเรนเมื่อ ก.พ.-มี.ค.2554 จนเป็นเหตุให้รัฐบาลบาหลีเรนต้องร้องขอให้คณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC) ส่งกองกำลังโลพิทักซ์คาบสมุทร (Peninsula Shield) เข้าไปช่วยรักษาความสงบในบาหลีเรน และเป็นการป้องปรามอิหร่านไม่ให้ขยายอิทธิพลในบาหลีเรน

การชุมนุมประท้วงต่อต้านรัฐบาลของชาวอาหรับชีอะฮ์ในบาหลีเรนนับจากห้วงปี 2554 ปรากฏเป็นระยะ แต่ไม่ขยายตัวรุนแรง โดยปัจจุบันการชุมนุมมุ่งเรียกร้องให้รัฐบาลบาหลีเรนยุติการปราบปรามกลุ่มต่อต้านรัฐบาล โดยเฉพาะการจับกุมและลงโทษผู้นำกลุ่มต่อต้านรัฐบาล รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้วยการเพิกถอนสัญชาติบาหลีเรน ประหารชีวิต และจำคุกเป็นเวลาสูงสุด 15 ปี ขณะที่การก่อเหตุความไม่สงบ ส่วนใหญ่เป็นการลอบวางระเบิดขนาดเล็ก ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลบาหลีเรนสามารถจับกุมผู้ก่อเหตุและสืบสวนพบว่า ผู้ก่อเหตุได้รับการสนับสนุนทางการเงินและการฝึกอาวุธจากกองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม (Islamic Revolutionary Guards Corps -IRGC) ของอิหร่าน และกลุ่มอิซบูลลฮ์ในเลบานอน เช่น การจับกุมสมาชิกชายงานก่อการร้ายจำนวน 116 คน ที่ IRGC เข้ามาจัดตั้งในบาหลีเรน เมื่อ มี.ค. 2561 การทำลายแผนก่อเหตุโจมตีในบาหลีเรนของกลุ่มก่อการร้ายที่ IRGC ให้การสนับสนุนเมื่อ ก.ย. 2563 และครั้งล่าสุดเมื่อ พ.ย.2564 กระทรวงมหาดไทยบาหลีเรนจับกุมผู้ต้องสงสัยจำนวนหนึ่ง (ไม่มีเปิดเผยสัญชาติ) ข้อหาวางแผนก่อการร้ายในบาหลีเรน พร้อมยึดอาวุธและวัตถุระเบิด โดยอ้างว่ากลุ่มผู้ต้องสงสัยมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มก่อการร้ายในอิหร่าน ทั้งนี้ ห้วงปี 2559-2563 รัฐบาลบาหลีเรนดำเนินมาตรการลงโทษขั้นรุนแรงต่อผู้ก่อเหตุและผู้ต้องสงสัยที่มีความเชื่อมโยงกับอิหร่านและกลุ่มอิซบูลลฮ์ เช่น การออกคำสั่งเนรเทศชาวเลบานอนจำนวนหนึ่งออกจากบาหลีเรนเมื่อ มี.ค.2559 หลังจากตรวจพบว่ามีมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มอิซบูลลฮ์ การตัดสินลงโทษจำเลย 51 คนซึ่งถูกจับกุมเมื่อปี 2562 ข้อหาจัดตั้งและเข้าร่วมกลุ่มก่อการร้ายที่มี IRGC อยู่เบื้องหลังเมื่อ พ.ย.2563

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, CICA, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO นอกจากนี้ยังมีสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของ IOM

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยบาห์เรนต้องการเป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค จัดตั้งสถาบันวิจัยเทคโนโลยี สวนเทคโนโลยี ศูนย์ Techtainment (Technology Interactive Entertainment) และเมืองการศึกษา โดยมีเป้าหมายเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในการวิจัยและเรียนรู้ด้าน ICT รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยออนไลน์ของภูมิภาคเอเชียและตะวันออกกลาง

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 4 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Bahrain International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ 3 ท่า ได้แก่ ท่าเรือ Mina' Salman ท่าเรือ Sitrah (ตั้งอยู่บนเกาะ Sitrah ห่างจากเกาะบาห์เรนที่เป็นที่ตั้งมานามา เมืองหลวง ไปทางใต้ประมาณ 5 กม.) และท่าเรือ Khalifa Bin Salman เส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 5,100 กม. (ประมาณการปี 2562 ของกระทรวงโยธาธิการบาห์เรน) ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการก่อสร้างรถไฟใต้ดิน Bahrain Metro ระยะที่ 1 ระยะทาง 29 กิโลเมตร จำนวน 20 สถานี ท่อส่งผลิตก๊าซปิโตรเลียมระยะทาง 118 กม. (ประมาณ 42 กม. อยู่นอกชายฝั่ง และประมาณ 76 กม. อยู่บนฝั่ง ข้อมูลเมื่อ มิ.ย.2561 ของกระทรวงน้ำมันบาห์เรน) การโทรคมนาคม: โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 274,106 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 1.74 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 100% ของจำนวนประชากรทั้งหมดในประเทศ (ประมาณการปี 2563 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +973 รหัสอินเทอร์เน็ต .bh

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรง กรุงเทพฯ-มานามา (ประมาณ 5,358 กม.) ส่วนสายการบินของบาห์เรนที่บินตรงมาไทย คือ Gulf Air ให้บริการเที่ยวบินไป-กลับ มานามา-กรุงเทพฯ ทุกวัน ระยะเวลาในการบิน 7 ชม. 25 นาที เวลาที่บาห์เรนช้ากว่าไทย 4 ชม. นักธุรกิจและนักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับอนุญาตให้พำนักในบาห์เรนได้ 30 วัน โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา และสามารถขอต่อเวลาได้อีก 14 วัน แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นเงิน 25 ดินาร์ ซึ่งสามารถขอต่อเวลาได้ที่จุดผ่านแดนเข้าบาห์เรน เว็บไซต์การท่องเที่ยว <http://www.btea.bh/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) สถานการณ์การเมืองภายในบาห์เรน และการขยายตัวของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในบาห์เรนที่มีแนวคิดต่อต้านสถาบันกษัตริย์ ภายหลังกฎฎราชกุมารซัลมาน พระราชโอรสของสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด ขึ้นดำรงตำแหน่ง นรม. บาห์เรน โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินนโยบายต่อชาวชีอะฮ์ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของบาห์เรน เนื่องจากเคยปรากฏข่าวลือว่า ขณะดำรงตำแหน่ง รอง นรม.บาห์เรน ทรงต้องการประนีประนอมและสร้างความปรองดองกับชาวชีอะฮ์

2) ปัญหาความขัดแย้งกับอิหร่านที่อาจเกิดขึ้นอีก โดยมีปัจจัยจากการดำเนินการของบาห์เรนที่อาจทำให้อิหร่านเกิดความหวาดระแวง โดยเฉพาะการที่บาห์เรนเสริมสร้างและยกระดับความเป็นพันธมิตรกับอิสราเอลซึ่งประเทศคู่ขัดแย้งสำคัญของอิหร่านในตะวันออกกลาง หลังจากฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิสราเอลเมื่อ ก.ย.2563

ความสัมพันธ์ไทย-บาห์เรน

บาห์เรนกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 17 ม.ค.2520 โดยไทยให้ สอท. ณ ริยาด มีเขตอาณาครอบคลุมถึงบาห์เรน ต่อมา ครม.มีมติเมื่อ 12 ธ.ค.2532 ให้บาห์เรนอยู่ใต้เขตอาณาของ สอท. ณ คูเวตซิตี ก่อนการเปิด สอท. ณ มานามา เมื่อ 14 ก.พ.2547 และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาโดยตลอด

จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ บาหลีเรนเป็นหนึ่งในกลุ่มมิตรประเทศหลักที่สนับสนุนไทยอย่างแข็งขันในการแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยต่อองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) และเป็นสื่อกลางในการพยายามปรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับซาอุดีอาระเบีย

เจ้าชายเคาะลีฟะฮ์ อดีต นรม.บาหลีเรน ทรงชื่นชมพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทรงโปรดประเทศไทยและอัยยาศัยไมตรีของคนไทย ทรงเสด็จฯ เยือนไทยเป็นประจำทั้งที่เป็นทางการและเป็นการส่วนพระองค์ โดยการเสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการครั้งสุดท้ายของอดีต นรม.บาหลีเรน ระหว่าง 8-10 ต.ค.2559 เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดกรอบความร่วมมือเอเชีย (ACD Summit) ครั้งที่ 2 ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ และทรงเสด็จฯ เข้าร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อ 26 ต.ค.2560 ขณะที่สมเด็จพระราชาธิบดีบาหลีเรนเสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาลเมื่อ 18-20 เม.ย.2556

การแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้แทนฝ่ายไทยครั้งสุดท้ายคือ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รมว.กระทรวงการต่างประเทศ เยือนบาหลีเรน ระหว่าง 11-13 ม.ค.2563 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และหารือทวิภาคีกับ เซค คอลิต บิน อะห์มัด บิน มุฮัมมัด อาล เคาะลีฟะฮ์ รมว.กระทรวงการต่างประเทศบาหลีเรน ส่วนการเยือนไทยของผู้แทนฝ่ายบาหลีเรนครั้งสุดท้ายคือ ดร. เซค อับดุลลลฮ์ บิน อะห์มัด อาลเคาะลีฟะฮ์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศบาหลีเรน (ดูแลกิจการด้านการเมือง) เยือนไทย เมื่อ 7 มี.ค.2566 เพื่อเป็นประธานร่วมในการประชุมติดตามผลกลางปี ครั้งที่ 3 สำหรับการประชุมคณะกรรมการร่วมระดับสูงว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับบาหลีเรน ครั้งที่ 4 ที่ไทย และเข้าเยี่ยมคารวะ นายดอน ปรมัตถ์วินัย รองนายกรัฐมนตรี และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-บาหลีเรน เมื่อปี 2565 มีมูลค่าประมาณ 16,677.72 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2564 ซึ่งมีมูลค่า 13,438.35 ล้านบาท โดยปี 2565 ไทยส่งออกมูลค่า 4,779.61 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 11,898.11 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 7,118.50 ล้านบาท ขณะที่การค้า ไทย-บาหลีเรน ห้วง ม.ค.-ก.ย. 2566 มีมูลค่า 8,534.38 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 3,435.90 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 5,098.48 ล้านบาท

สินค้าส่งออกหลักของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ยาง เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ของเครื่องทำความเย็น อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เซรามิก อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว สินค้าที่ไทยนำเข้าจากบาหลีเรน ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ลวดและสายเคเบิล เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งภายในบ้านเรือน เครื่องประดับอัญมณี ผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ กระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด กระจก แก้ว และผลิตภัณฑ์

ไทยกับบาหลีเรนยังคงจะเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานเพื่อชดเชยสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งขาดไป โดยบาหลีเรนแสดงความสนใจที่จะร่วมมือกับไทยในด้านการเกษตรผ่านการทำ contract farming ร่วมกัน ทั้งสองฝ่ายยังบรรลุข้อตกลงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าไทยในบาหลีเรน เพื่อกระจายสินค้าสู่ตลาดใน GCC แอฟริกาเหนือ เอเชียใต้ และเอเชียกลาง และการเร่ง

ผลักดันการจัดทำ FTA ในกรอบ GCC-อาเซียน แทนการจัดทำ FTA ไทย-บาห์เรนที่ลงนามร่วมกันเมื่อปี 2545 ซึ่งหากประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้การค้าทวิภาคีขยายตัวยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีชาวไทยในบาห์เรนประมาณ 8,000 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานฝีมือและกึ่งฝีมือ และพนักงานนวดสปา ประมาณ 3,000 คน ที่เหลือเป็นชาวไทยที่เป็นผู้พำนักผิดกฎหมายประมาณ 5,000 คน และคนไทยที่ประกอบกิจการร้านอาหารไทย ช่างทำผม ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า นักศึกษาไทย คนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ

ด้านการท่องเที่ยว มีชาวบาห์เรนเดินทางมาไทย ประมาณปีละมากกว่า 30,000 คน อาทิ ห้วงปี 2561-2562 มีนักท่องเที่ยวชาวบาห์เรนเดินทางมาไทย 30,000-34,000 คน แต่การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทั่วโลก ห้วงปี 2563 ส่งผลให้ทั่วโลก รวมถึงไทยและบาห์เรน ใช้มาตรการจำกัดการเดินทาง เข้า-ออกประเทศ ทำให้มีชาวบาห์เรนเดินทางมาไทยลดลง อยู่ที่ประมาณ 3,200 คน อย่างไรก็ดี ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวบาห์เรนเดินทางมาไทยเพิ่มขึ้น โดยห้วง ม.ค.-ต.ค.2566 อยู่ที่ 22,083 คน

ข้อตกลงสำคัญ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า และวิชาการ (3 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือเชิงพาณิชย์ (10 พ.ย.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนลงทุนในประเทศไทย (9 เม.ย.2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางการค้าและการกระจายสินค้าในบาห์เรน (1 พ.ค.2545) ความตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (21 พ.ค.2545) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระดับสูง (High Joint Commission) ไทย-บาห์เรน (11 มิ.ย.2545) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาห์เรน (31 ส.ค.2546) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยกับบาห์เรน (22 ก.ย.2547) ความตกลงการบินฉบับใหม่ (26 เม.ย.2549) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการเพิ่มพูนความร่วมมือด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ (11 ธ.ค.2550) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข (24 ม.ค.2551) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมบาห์เรน (29 มิ.ย.2552) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วม ไทย-บาห์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคลังสำรองอาหารและศูนย์กระจายสินค้าไทยในบาห์เรน (31 มี.ค.2553) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ ด้านความมั่นคงทางอาหาร การค้า และการลงทุนในผลิตภัณฑ์และภาคภัณฑ์การเกษตร โดยเฉพาะอาหารฮาลาล บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรม (14 พ.ค.2555) บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงกิจการเทศบาลและผังเมืองแห่งราชอาณาจักรบาห์เรนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กับ University of Bahrain และพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาห์เรน เพื่อเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (25 เม.ย.2560) บันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจบาห์เรน (14 ก.พ.2561) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรบาห์เรน (7 มี.ค.2561)

มกุฎราชกุมารซัลมาน บิน ฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์
(His Royal Highness Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa)

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรี
พระราชสมภพ	21 ต.ค.2512 (พระชนมายุ 55 พรรษา/ปี 2567) ที่ Riffa บาร์เรน ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 1 ในสมเด็จพระราชาธิบดีฮะมัด บิน อีซา อาลเคาะลีฟะฮ์ กษัตริย์บาร์เรนองค์ปัจจุบัน กับสมเด็จพระราชินี ซะบีเกฮ์ บินติ อิบรอฮีม อาลเคาะลีฟะฮ์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพ	อภิเษกสมรสกับพระชายาฮาละฮ์ บินติ ดุอัยจ์ อาลเคาะลีฟะฮ์ มีพระโอรส 2 พระองค์ และพระธิดา 2 พระองค์ อย่างไรก็ตาม ทรงหย่าร้างกับพระชายาฮาละฮ์ ตั้งแต่ปี 2548 และไม่ปรากฏข่าวสารอย่างเป็นทางการว่าอภิเษกสมรสใหม่ ขณะที่อดีตพระชายาฮาละฮ์สิ้นพระชนม์แล้วเมื่อ 9 มิ.ย.2561
การศึกษา ไม่ระบุปี	- ทรงสำเร็จการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาในบาร์เรน จากนั้นเสด็จไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย American University รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐฯ
ปี 2535-2537	- ปริญญาโท ด้านปรัชญาและประวัติศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย Cambridge University สหราชอาณาจักร
ประวัติการทำงาน	
ปี 2535-2538	- รองประธาน Bahrain Centre for Studies and Research (BCSR)
ปี 2538-2542	- รองปลัดกระทรวงกลาโหม
22 มี.ค.2542	- ผู้บัญชาการกองกำลังแห่งชาติบาร์เรน (Bahrain Defence Force)
ปี 2542-2551	- มกุฎราชกุมารบาร์เรน โดยทรงได้รับการสถาปนาให้ดำรงตำแหน่งมกุฎราชกุมาร เมื่อ 9 มี.ค.2542

- 3 มี.ค.2545 - ประธานคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจบาห์เรน (Bahrain Economic Development Board -EDB)
- ปี 2551-2556 - รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- ปี 2556-2563 - รอง นรม.บาห์เรน คนที่ 1
- 11 พ.ย.2563-ปัจจุบัน - นรม.คนที่ 2 ของบาห์เรน

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ทรงก่อตั้ง Crown Prince's International Scholarship Program (CPISP) เมื่อปี 2542 ให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชนที่มีความสามารถโดดเด่นไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อกลับมาพัฒนาประเทศ
- ทรงดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบังคับใช้กฎหมายภายใต้ National Action Charter of Bahrain เมื่อปี 2544 ซึ่งเป็นแนวทางพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน
- ทรงดำรงตำแหน่งที่สำคัญทางการเงินอีกหลายตำแหน่ง เช่น ประธานคณะกรรมการผู้บริหารกองทุน BCSR ผู้บริหารระดับสูงของ National Resources and Economic Security ประธานกรรมการโครงการ Labor Market Regulatory Market (LMRA) และ Labor Fund (Tamkeen)
- ทรงมีบทบาทผลักดันการส่งเสริมและพัฒนาบาห์เรนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ทรงผลักดันให้บาห์เรนเป็นประเทศแรกในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่จัดการแข่งขันรถฟอร์มูล่าวัน โดยก่อสร้างสนามแข่งรถฟอร์มูล่าวัน (Bahrain International Circuit) กลางทะเลทรายแห่งแรกของประเทศและภูมิภาค ที่เมือง Sakhir และจัดการแข่งขันรถฟอร์มูล่าวันที่สนามดังกล่าวเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2547

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- Order of Sheikh Isa ibn Salman Al Khalifa, 1st class ของบาห์เรน
- Order of Ahmad the Conqueror, 1st Class ของบาห์เรน
- King Hamad Order of the Renaissance, 1st Class ของบาห์เรน
- Order of Bahrain, 1st Class ของบาห์เรน
- Haward Medal, 1st Class ของบาห์เรน
- Grand Cordon of the Supreme Orders of the Renaissance ของจอร์แดน
- Grand Collar of the Order of Sikatuna ของฟิลิปปินส์ เมื่อ 11 พ.ย.2544
- Order of the Liberation, 1st ของคูเวต
- Collar of the Order of Etihad ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีบาห์เรน

สมเด็จพระราชาธิบดี	King Hamad bin Isa Al Khalifa
นรม. และ มกุฎราชกุมาร	Crown Prince Salman bin Hamad Al Khalifa
รอง นรม.	Shaikh Khalid bin Abdulla Al Khalifa
รรมว.กระทรวงมหาดไทย	General Shaikh Rashid bin Abdullah Al Khalifa
รรมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Dr. Abdullatif bin Rashid Al Zayani
รรมว.กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจแห่งชาติ	Shaikh Salman bin Khalifa Al Khalifa
รรมว.กระทรวงแรงงาน	Jameel bin Mohammed Ali Humaidan
รรมว.กระทรวงกิจการกลาโหม	Lieutenant General Abdullah bin Hassan Al Nuaimi
รรมว.กระทรวงกิจการเทศบาลเมือง และการเกษตร	Wael bin Nasser Al Mubarak
รรมว.กระทรวงน้ำมัน และสิ่งแวดล้อม	Dr. Mohammed bin Mubarak bin Daina
รรมว.กระทรวงคมนาคมและโทรคมนาคม	Mohammed bin Thamer Al Kaabi
รรมว.กระทรวงโยธาธิการ	Ebrahim bin Hassan Al Hawaj
รรมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย	Youssef bin Abdulhussein Khalaf
รรมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Osama bin Ahmed Khalaf Al Asfoor
รรมว.กระทรวงกิจการไฟฟ้าและน้ำ	Yasser bin Ibrahim Humaidan
รรมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Jalila bint Al Sayyed Jawad Hassan Jawad
รรมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการศาสนาอิสลาม	Nawaf bin Mohammed Al Maawda
รรมว.กระทรวงการเคหะ และการวางผังเมือง	Amna bint Ahmed Al Romaihi
รรมว.กระทรวงการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Noor bint Ali Al Khulaif
รรมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Fatima bint Jaffer Al Sairafi
รมต.กระทรวงกิจการสารสนเทศ	Dr. Ramzan bin Abdulla Al Nuaimi
รรมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Mohammed Mubarak Jumaimi
รรมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์	Abdulla bin Adel Fakhro
รรมว.กระทรวงกิจการเยาวชนและกีฬา	Rawan bint Najeeb Tawfiqi
รมต.ด้านกิจการสภาที่ปรึกษาและรัฐสภา	Ghanim bin Fadhel Al Buainain
รรมว.ด้านกิจการคณะรัฐมนตรี	Hamad bin Faisal Al Malki

(ต.ค.2566)

